

Man kunde spørge, om Vekselereren ikke bør have Ansvaret for sin Outsider, om vi virkelig skal finde os i, at Vekselereren, naar Outsideren — og der er blandt Outsiderne kriminelle Personer — har lavet en hel Del Griseri, kan sige: Jeg har sikret mig. Jeg har baade hans og hans Kunders Aktiver i Pant, jeg er en pæn Mand. Det er Spørgsmaalet, om det ikke just er det farlige, at Outsideren kan lave alle mulige gale Ting, uden at Vekselereren har noget Ansvar for ham. Det var værd at undersøge, om man kan finde en Form for Vekselererens Ansvar for hans Outsider.

Der næst vil jeg berøre Spørgsmaalet om de udenlandske Aktier. Med Hensyn til disse er Kurtagen fri. Spørgsmaalet er, om Vekselererne ikke burde have Pligt til kun at beregne en fast Kurtage, naar de vilde købe udenlandske Aktier. I Øjeblikket har de Lov til at tage, hvad de vil. Jeg skal nævne en Sag, der beviser Nødvendigheden af at træffe Forholdsregler her. Det var Vekselerer Philipsons Sag mod den svenske Konsul, jeg husker ikke hans Navn. Det var en af de Sager, Overretssagfører Byrdal førte. Den paagældende Konsul købte Grote Island Obligationer paa en Tid, da de stod overmaade lavt, jeg tror i en Kurs af 8. Men Vekselereren beregnede sig som Kurtage for Køb og Salg 2 pCt. af den nominelle Værdi, og det er ikke saa ganske lidt, naar man køber en Vare til 8 pCt. og saa skal betale 2 af 100. Yderligere betragtede Hr. Philipson hver eller hver anden Maaned Engagementet som løst, og hvis det skulde forlænges, skulde der betales ny Afgift. Jeg skrev en Artikel i „Nationaltidende“, kaldte ham Aagerkarl og bad ham om at anlægge Sag. Det gjorde han ikke, men kom op til mig og sagde, om jeg ikke hellere vilde lade være at røre ved ham, for det var Synd. Overfor denne og andre Sager, der var offentlig fremme, og som Vekselererne kendte, skred de ikke ind. Sagerne vedkommer os i denne Sammenhæng kun, forsaavidt de viser, at det er rigtigt, at der fastsættes en Kurtage for de udenlandske Aktier, man køber gennem sin Vekselerer.

Det ærede socialdemokratiske Medlem (Hans Nielsen, Skanderborg Amts 1ste Valgkreds) berørte Spørgsmaalet om Veksel-

mæglerne og Vekselererne, og principielt var, saa vidt jeg forstod, det konservative Medlem i Landstinget enigt med det ærede Medlem. Det ærede Medlem har jo i høj Grad en Støtte for sin Mening i Redaktør Green, som stadig har staaet paa det Standpunkt, at en Mægler ikke kan være min Modpart, min Fuldmægtig kan ikke være min Modpart. Men efter det foreliggende Forslag er Selvindtræden tilladt. Naar jeg giver min Vekselerer en Ordre til at købe eller sælge, og han har Lov til at kompensere, vil det sige, at han har Lov til paa et givet Tidspunkt at selvindtræde, saaledes at han bliver min Modpart og kan købe og sælge mine Aktier til sig selv, uden at jeg faar det at vide. Enevældens Lovgivning — og Enevældens Lovgivning maa jeg have Lov til at sige var maaske i mange Retninger mere værd end det liberale Borgerskabs Lovgivning, mere fyldt af Samfundsfølelse — har hævdet Mæglerstillingen og sagt, at Mægleren er en Tillidsmand. Vekselereren er den Mand, jeg bruger til at handle for mig, og Spørgsmaalet er saa, om denne Mand bør kunne spille mod mig. Der er noget forrykt, egentlig noget oprørende i, naar jeg gaar hen til en Mand og bruger ham til at varetage mine Interesser — maaske skal jeg have ogsaa Raad af ham, jeg tror, at det og det Papir vil stige —, at denne Mand selv skal kunne være Spekulant; han kan da have 100 Grunde til at give mig en Besked, der, om den ikke er falsk, i alt Fald er tvetydig. Jeg tror, det er en Fejl. For at tage et Eksempel: En Mand, der efterhaanden er blevet en af vore største Vekselerere i Omsætningen, Johan Levin, en Mand, der i sin Tid af en af vore Blades Børsmeddelere blev kaldt for „Børsens Napoleon“, mindre kunde ikke gøre det, en Mand, der faktisk kan Manipulationens Kunst paa Børsen, som forstaaet at holde et Papir eller slaa det ned, denne Mand er samtidig andres befuldmægtigede, uagtet han selv har en Mængde Interesser.

Jeg er ikke overbevist om, at Ministeren ikke under Udvalgets Behandling bør tage sin Stilling angaaende, hvorvidt Vekselererne skal være Mellemmand og det alene og ikke selv være Forretningsmænd, op til ny Overvejelse. Ministeren siger, at det er nu